

[Svend Auken]

Jeg har ikke noget imod, at vi tager en ugentlig snak om det her. Jeg gjorde det for et øjeblik siden, og jeg vil gerne gøre det igen, og jeg vil gerne gøre det langsomt.

Når vi taler om behovet for en afdæmpet indtægtsudvikling, mener vi også, at den omfatter lønmodtagerne, og det betyder, at folketinget tilkendegiver over for arbejdsmarkedets parter, at der er behov for, at den overenskomst, de indgår, er i overensstemmelse med de samfundsøkonomiske behov, dvs. at den er afdæmpet. Det vil sige, at vi på samme tid anerkender parternes kompetence, men alligevel giver dem en henstilling i overensstemmelse med det, der er vores politiske holdning.

Så kommer vi til arbejdstiden. Der vil man interessant nok opdage, at det forholder sig præcis ligesådan. Vi mener, at arbejdstiden, den daglige og den ugentlige arbejdstid, er et overenskomststannende. Alligevel har vi en principiel politisk opfattelse af, at det af samfundsøkonomiske, af beskæftigelsesmæssige og af menneskelige grunde er nødvendigt at nedsætte arbejdstiden, og derfor siger vi det til arbejdsmarkedets parter. Det hænger fantastisk smukt sammen. Jeg er ked af at sige det, men det gør det!

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg er ked af at sige, at det gør det altså ikke, for uanset hvad hr. Svend Auken siger, så vi en tekst foran os, og teksten siger, at folketinget erkender, at det er nødvendigt at nedsætte arbejdstiden. Det er da et indgreb i arbejdsmarkedets parter kompetence, det kan ikke være andet, uanset om hr. Svend Auken så siger, han gør sig umage ved at forsøge at tale langsomt, og jeg ved, at det er svært for ham. Men det er klart, at når vi har en tekst, hvori der står »Folketinget erkender . . . nødvendigt at nedsætte arbejdstiden«, så har folketinget, hvis man vedtog den af fru Lilli Gyldenkilde og hr. Svend Auken fremsatte dagsorden, sagt og erkendt, at det er nødvendigt at nedsætte arbejdstiden, og så har man da grebet ind i arbejdsmarkedets parter kompetence. Det er ikke til at tale sig udenom, uanset hvor mange gange hr. Svend Auken vælger at gå op på talerstolen. Det står klart på tryk.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ja, og når folketinget i fru Lone Dybkjær af arbejdsministeren, af mig helt uforståelige grunde så højt elskede forslag om motiveret dagsorden taler om, at folketinget opfordrer regeringen til som led i en stram indkomspolitik osv., så har man på samme måde givet et klart signal til arbejdsmarkedets parter. Det, vi taler om, er et klart signal på indkomstområdet og et klart signal på arbejdstidsområdet. Det er der god sammenhæng i, men, undskyld jeg siger det, SF vil være med til at give klare signaler, når det drejer sig om arbejdstiden, og regeringen og de borgerlige partier vil være med til at give klare signaler, når det drejer sig om indkomstudvikling. Nu mangler man bare, om jeg så må sige, et tilstrækkeligt sammensvejet flertal her i folketinget, der er parat til både at sige A og B, dvs. give henstillinger, både når det drejer sig om indkomstudvikling, og når det drejer sig om arbejdstiden.

Gammelgaard (KF):

Hr. Svend Auken taler om en speciel borgerlig holdning, sådan blev det udtrykt, med hensyn til, at man kunne gribe ind, hvad angår indkomstudviklingen og aftalerne om indkomstspørgsmål på arbejdsmarkedet. Her vil jeg dog gerne gøre opmærksom på, at også socialdemokratiske regeringer har ført indkomspolitik, og at jeg også har forstået, at man i dag i socialdemokratiet er tilhænger af indkomspolitik, så at det skulle være en speciel borgerlig holdning at føre indkomspolitik, er der ikke belæg for at sige. Det er almindeligt accepteret, at folketinget kan føre indkomspolitik og på den måde – skal vi sige det sådan – blande sig i overenskomsterne på arbejdsmarkedet. Derimod er der ikke arbejdsretlig tradition for, at folketinget blander sig i spørgsmålet om arbejdstid. Der er en afgørende forskel her, og det er jo netop denne arbejdsretlige tradition, vi holder os til fra regeringspartierne side, når vi siger, at vi vil ikke træffe beslutninger i spørgsmålet om, hvor lang arbejdstiden skal være på arbejdsmarkedet.

Jeg forstod, at hr. Svend Auken principielt havde den samme holdning, at socialdemokratiet mente, at aftaler omkring den ugentlige arbejdstid var arbejdsmarkedets parter område. Men så er der jo en vis modsætning